

[Udenrigsministeren.]

ligvis til stadighed må fastholde, at på længere sigt ligger den største garanti for et lille land i, at den internationale rets-tanke sejrer og skridt for skridt erstatter den internationale magtpolitik. Jeg skal villigt erkende, at det sker i mindre og mindre udstrækning gennem Den internationale Domstol og i større og større udstrækning gennem det arbejde, der kan præsteres af De Forenede Nationer.

Det ærede medlem hr. Erik Kragh understregede, at meget tyder på, at vi er på vej mod en vis afspænding, og at man både i øst og vest er interesseret heri. Denne vurdering kan jeg for mit vedkommende være helt enig i. Det er helt naturligt og selvfølgelig, at vi også i den konkrete tilrettelægning af dansk udenrigspolitik tager det som udgangspunkt, at vi har den samme opfattelse, som det ærede medlem gav udtryk for.

Det ærede medlem hr. Helveg Petersen mente, at jeg burde sige noget om krisen i De Forenede Nationer. Det mener jeg falder noget uden for emnet nedrustning. Nedrustning er jo kun en del af den problematik, vi beskæftiger os med i FN, og selv om det hele hænger sammen, er jeg bange for, at det ville blive for omfattende, hvis jeg til min redegørelse skulle have føjet en blot nogenlunde fyldig redegørelse for, hvordan krisen i FN har udviklet sig, og hvorledes man kunne tænke sig at den måske kunne afvikles. Når det ærede medlem i den forbindelse — og det forstår jeg udspringer af det ærede medlems interesse for, hvornår vi kan overvinde krisen i FN — spørger, om der påtænkes et nordisk initiativ, vil jeg sige, at vi i de nordiske udenrigsministerier til stadighed overvejer situationen i FN, og vi konfererer med hinanden om det. Jeg kan ikke på nuværende tidspunkt sige noget om, hvorvidt der kommer et snarligt nordisk udspil, eller hvad dette eventuelle nordiske udspil kommer til at gå ud på, men jeg kan sige så meget, at vi har det under en meget intens overvejelse.

Det ærede medlem fremførte nogle betragtninger vedrørende magtbalance og atombalance, uden at jeg i og for sig fik fornemmelsen af, at det ærede medlem ikke var enig i den betragtning, at i øjeblikket er

det her, den, lad os sige ustabile garanti for fredens opretholdelse ligger.

Når det ærede medlem dernæst gjorde nogle bemærkninger vedrørende Kekkonenplanen og mente, at Kekkonenplanen kunne være udgangspunkt for en nyttig gennemtænkning af kontrolproblemet, er jeg både enig og uenig med det ærede medlem. Jeg er enig i, at det er nyttigt at prøve på at gennemtænke kontrolproblemet. Det er det, man, som det ærede medlem ved, har siddet og puslet med i Genève i — er det efterhånden 2½ år? — og har opnået, skal vi sige på nedrustningsteknisk plan en række ganske betydelige afklaringer. Man kan vel derfor sige, at det, det i og for sig står på under forhandlingerne i Genève, ikke længere så meget er teknikken i en kontrol, som det er den politiske vilje til at gennemføre kontrollen; men der er stadig problemer vedrørende kontrollen, som det er nyttigt at gennemtænke. Men at forestille sig, at det skulle kunne ske i forbindelse med en virkeliggørelse af Kekkonenplanen, mener jeg ville være at tilsidesætte et meget vigtigt hensyn til Danmarks sikkerhed for et ikke særlig interessant erfaringsmateriale, der kunne komme ud af det vedrørende det danske område.

Jeg må fastholde, og jeg tror, det ærede medlem vil være enig med mig i, at det ville kompromittere den politik, vi har ført på dette felt, nemlig ikke-modtagelse af atomvåben under de forudsætninger, vi kender i dag; det ville kompromittere denne politik, hvis vi skred til en legalisering eller en fastlåsen af denne situation i traktatlig form, uden at vi havde de fornødne sikkerhedsmæssige forudsætninger for det, og det vil sige, uden at dette skete som led i eller måske som umiddelbar forløber for — det er jeg ikke blind for kunne blive situationen en dag — en almindelig europæisk sikkerhedsordning, som også gav os den tryghed, vi har et ansvar over for det danske folk til at sørge for, så vidt vi kan.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at man skal gå de små skridts vej, men de små skridts vej betyder ikke, at man tager det fulde skridt i et lille afgrænset geografisk område, som man prøver på at hive ud af det hele. De små skridts vej betyder, at man generelt tager små skridt ad gangen i